

Jász mindennapok

Amikor jászokról -jelen és más írásaimban- szólok, mindig azokra az ősz jászokra gondolok, akik a pusztai nomád életet éltek a Turán síkságon. Azokra, akik felhagyták a magas tárgyi kultúrában megélt letelepedett életvitelüket -úgy ötezer éve- egy hátráltató körülményektől mentes, teljesen istentudatos, tiszta életért. Azokra, akik mindaddig élhették ezt az életet, amíg a többi nép oly mértékben el nem szaporodott, hogy „kinőttük” a Földet.

A Kuru mezei csatáján (ie. 3102 februárjában), az ősz jász családfejek odavesztek. Az otthon maradt vén Jas tatóst bízta meg, hogy keressen magyarázatot elesett helyzetükre és fejtse meg; - Hogyan tovább?

Jas hosszú vándorlása során, fölkereste a Legfelsőbb egyik alászállását (az emberi formában megnyilvánult) Balarámot. Tőle tudakozódott népe sorsa felől. Balarám feltárta számára a teljes tudást, de jövendölésekbe nem bocsátkozott. Azt, hogy mi lesz az emberiség jövője, a haza vezető úton egy kocsihajtótól tudta meg. Szandzsája -aki a vak Drítarasztra király lovásza volt- mesélte el urának; Ardzsuna herceg és Krisna (a Legfelsőbb másik alászállása) közti, teljes tudást feltáró párbeszédet, Jas számára pedig megvilágította az elkövetkezőket.

Manapság nehéz elvonatkoztatni a belénk nevelt, bennünket körülvevő és minden csatornán áradó materialista „természettudományos” és az európai zsidó/keresztény hagyományokon alapuló gondolkodásmódtól. Csak egy példát: mikor jelen írásomat elkezdtem gondolatilag rendezni, igyekeztem egy címmel kezdeni, mint „kályhával”, ahova mindig vissza-vissza lehet térni a teljes elkalandozás helyett. A „jász” biztos volt és mivel az egyszerű mindennapi dolgokról szerettem volna nézeteimet kifejtetni, automatikusan jött a „hétköznapok” kifejezés. Talán még le is írtam, amikor eszembe villant, hogy a hét – köznap, az a napoknak hétfőtől vasárnapig terjedő felosztásából indul ki. Holott ez a felosztás ugyancsak új keletű az ezredéves jász múltához képest. Bár tudatos a felosztás, mégis önkényes, hisz abból a fölvetésből indul ki, hogy az Úr hét nap alatt teremté a Földet, de oly módon, hogy a hetedik napon megpihent. Így akik ezt a gondolatiságot követik -általában- a hét utolsó napján „megpihennek”. Bár ez is sántít, mert ezen a bizonyos napon voltak pl.: a későbbi Magyarországon is a vásár-napok, amiből lett a vasárnap és az nem a hét utolsó, hanem első napja. Utolsó nap a szombat. Így hát vasárnaptól-szombatig vannak a hétköznapok, nem hétfőtől-vasárnapig. Ilyesmit az ősz jászok -a többi ősi civilizációhoz hasonlóan- sosem ismertek. Így oktalanság volna; jász hétköznapokról beszélni. Számukra minden nap „egyforma” volt. Minden nap egyenrangú volt. Mindez nem jelenti azt, hogy ne lettek volna számukra megkülönböztetetten becses napok, mint pl.: az évszakokat jelző Nap-fordulók, vagy az új Hold, de ezeket éppúgy minden-napiasan éltek, miként minden nap a MINDEN egy-egy újabb ünnepnapja volt. Minden hajnalban fölkelt -a számukra a MINDEN-t jelképező- Nap, és alkonyatkor rendben le is nyugodott. Keleten kelt, nyugaton lebukott, miként a Turán síkság lakói (lévén az É-i féltéken) mikor a Nap felé tekintettek, az balról jobbra haladt, így ez lett számukra a kedvező forgási irány. Az csak a „véletlen”, hogy ez megegyezik a mára egyezményesen megállapított óramutató járási irányával -vagy az forog az É-i féltékéről szemlélhető Nap járásával megegyező irányba(?). Tehát így lett a címben mindennapok s nem hétköznapok.

Mielőtt az okokat és következményeket felidézni, tekintsük át az emberek négy csoportját, hogy megérthessük kik előtt marad(-t) érthetetlen az isteni kinyilatkozás:

1	Embercsoport:	Gondolkodó	Uralkodó	Nyerészkedő	Élvezkedő
2	Egymillióból (mára):	(Ha?) 1	9	90	999.900
3	Életrend:	Lemondott	Megállapodott	Házasság/felhalmozó	(rossz-)Tanuló
4	Életkorcsoport:	60-80 (100)	40-60 (75)	20-40 (50)	0-20 (25)
5	Sajátosság:	Visszavonuló	Beérkezett	Törekvő	Kereső
6	Tevékenysége:	Elmélkedés	Tervezés	Működtetés	Rombolás
7	Lelki szint:	Jó	Szeszélyes / jó	Szeszélyes	Nemjó
8	Anyagi jelleg: *	Föld (szilárd)	Víz (képlékeny)	Levegő (mozgékony)	Tűz (heves, rezgés)
9	Eszmény:	Tudás	Hatalom, hírnév	Birtoklás, vagyon	Élvezet, kéj
10	Szellemi jellemző:	Én-tudat	Rendszerezés	Értelmezés	Érzékelés
11	Érdeklődés:	Ki vagyok én?	Mi az érdekem?	Mivel jár amit teszek?	Mi történik?
12	Gondolkodása:	Átfogó	Elrendező	Felfogó	Tapasztaló
13	Hit:	Isten minden!	Tisztelem a hagyományt!	Én vagyok az irányító!	Hiszem ha látom!

*Tér; az ötödik anyagi jellemző, de már lelki jellegű is és egyben az egész anyagi megnyilvánulás foglalta. A „már” kifejezést használtam, hisz anyagi oldalról tekintünk rá. Ha a lelki oldalról néznénk, akkor azt mondanánk, hogy „még”, mert az anyagi világ is a MINDEN része, tehát még az anyagi megnyilvánulás is a „tér”-ben nyugszik, egészen a meg nem nyilvánult állapotig. És ezzel a gondolkodó ősi jászok tisztában voltak.

Megjegyzések:

1. Az emberi létformák négy alapvető csoportra voltak oszthatóak a nemesebb időkben. A nézeteltérések korában, a jelenben; nincsenek tisztán besorolható személyek, minden és mindenki kevert.
2. A számszerűség a mai nagyságrendeket hivatott érzékeltetni.
3. Az életrend nagy ritkán, lehet egy emberi élet során bejárt életút is, de általában (szerencsés esetben) az egymást követő életeken keresztül megélt sorsok kedvező folyama. Megszabadulás az újabb születésektől, csak a megvalósított gondolkodói lét eredménye lehet. Fiatalon tanulás – majd családalapítás, gyermeknevelés – később a férfiak eltávolodása a családi élettől, felnőtt gyermekektől, uralkodás az anyagi késztetések felett és a lelki értékek felé fordulás. Ezt követi a lemondott életrend. Az „élvezkedő” – állati, egyfajta ösztön-lét – egész élete során tapasztal, tanul, talán okul. A „nyerészkedő” természete az örökös párkapcsolat, a szaporulat, az anyagi gyarapodás, a sokság, a felhalmozás. Az „uralkodó” az ideális vezető. A „gondolkodó” a szellem embere.
4. Hozzávetőleges életkortartományok. A zárójeles értékek az életkor ideális felső határai. Tanulás ~25 éves korig (miközben a tanulás minden egyes életben, élethosszig tart!). Házasság, szülői kötelezettségek ~50 éves korig. Ötven éves korig első a család, nincs vezetői feladat. Vezetői helyzet ~75 éves korig. 75 éves kor felett, akár 100 éves, vagy azt meghaladó korig a teljes elvonultság. (bár ezt a kort a férfiak manapság általában nem érik meg!)
5. Akik megrekednek az „élvezkedő” szinten, egész életük során csak keresnek, bár rossz helyeken. A „nyerészkedő” embernek anyagi törekvései vannak. Jó házasság, szaporulat, a szerzemények átörökítése az utódokra, jó munka, minél nagyobb nyereség, minél több bármiből, stb. A „megállapodott” embert már nem mozgatják alacsonyabb rendű anyagi vágyak, mint élvezetek, vagyon, birtoklás. Aki idős korára is megőrzi magában az ilyen késztetéseket, az megrekedt az alacsonyabb szinteken. A „gondolkodó” embernek már nincsenek anyagi természetű vágyai. Érti a lényegét. Kérdés, hogy képes-e meg is valósítani azt?
6. A rombolást értsd; a dolgok természetes rendjének megváltoztatása, más szóval emberi (állati) tevékenység. A természet kizsákmányolása, -bitorlása. A testi kényelem szolgálatába állítani, amit

csak lehet és törekvés az élvezetek elérésére, azok végtelenségig (önpusztításig) történő fokozása. A mozgatás; az élvezkedők fel/ki-használásával, anyagi javak indokolatlan mértékű kisajátítása, felhalmozása. Az ideális uralkodó megkísérli a kedvező irányú befolyásolását az oktan emberi cselekedeteknek.

7. Három jármot, kötöttséget, kötőerőt kaptak az anyagi létformák, a természeti elrendezés folytán; jó – szeszélyes – nemjó. Teljesen tiszta erők nem nyilvánulnak meg. Mindig keverten érvényesülnek, jutnak felszínre, elemekben, anyagokban, táplálékokban, élőlényekben, tevékenységekben, stb. A „jó” kedvező irányba, tisztulás, felemelkedés felé visz. A „szeszély” örökké csapong. A „nemjó” megköt, visszahúz, sötétségben-, tudatlanságban tart.
8. A „gondolkodó” szilárd. Az „uralkodó” akár jó irányba is fejlődhet. A „nyerészkedő” hajlamos a változásra, de nem csak kedvező irányba, leginkább az élvezkedés irányába hajlik. Az „élvezkedő” heves, a test rabja, szinte reménytelen. (Az isteni kegy kifürkészhetetlen!)
9. Minden ember életének, sorsának, az előző életekből hozott következmények feletti meghatározója; az eszménye.
10. A „gondolkodó” tudatos a lényegről. Tudja, hogy valódi énünk a lél, ami a Legfelsőbb parányi, szerves része. Nem ez a test, az énünk! Az „uralkodó” képes az érzékelésen és értelmezésen túl megszervezni is. Hajlamos a tudatos létre. A „nyerészkedő” felfogja, érti, amit érzékei/érzékszervei észlelnek, de mérhetetlen vágya a tulajdonra nem engedi, hogy rendszerben szemlélhesse magát és környezetét. Az „élvezkedő” nem képes túljutni az egyszerű kölcsönhatásokon. Önmagát teljesen azonosítja testével és annak rabja. Egyetlen eszménye a testi vágyak kiszolgálása, kiélése. Azt sem tudja, hogy a vágy olyan, mint a tűz: minél jobban táplálják, annál jobban ég!
11. Az érdeklődés tárgya.
12. Az „élvezkedő” tapasztal, de fel nem fog. A „nyerészkedő” tapasztal, felfog, de nem képes megszervezni. Az „uralkodó” megszervezi a felfogott tapasztalatokat, de csak részletekben, nem átfogóan. A „gondolkodó” mindezeket túl van.
13. Az „élvezkedő” örökké hitetlen marad. A „nyerészkedő” az érdek embere. Vallást és hitet is csak viszonyossági alapon keres, követ, gyakorol. Az „uralkodó” ha nem is érti, nem is ismeri a teljes igazságot, híven követi a nemes hagyományokat. A „gondolkodó” hite szilárd, nem érzélgős. Tudatos hite felől.

Ezen alapokról jobban lehet értelmezni azt az ismeretkört, amit Jas Szandzsájától megtudott. Szandzsája tanúja volt Ardzsuna és Krisna párbeszédének a Kuru mezei csata előtt. Abban a beszélgetésben Ardzsuna fölvetette, hogy ha bekövetkezik a rokonvérontás (hisz a két had vezetői unokatestvérek voltak, társaik, szövetségeseik régi barátok, tanítók, tanítványok és más bensőséges viszonyban álló személyek, mindkét oldalról), akkor elkezdődik az emberiség erkölcsi hanyatlása. Krisna a választ megkerülte. A végzetes ütközet után beteljesedett, amitől Ardzsuna tartott. Jól tudta ő, hisz méltó és képzett uralkodó volt. Krisna kitérése is megérthető, hisz ha igaza is volt Ardzsunának, az elrendezés az volt, hogy el kell kezdődni az emberiség hanyatlásának. Azt Balarámtól tudta meg Jas, hogy a lél tanulási folyamatához, a sanyarú tapasztalás is hozzá kell járuljon, de a folyamat mikéntjéről nem esett szó.

Az elrendezett-, természetszerű folyamat: Rokonvér kiontása a családi hagyományok vesztéhez vezet. → Ahol nem követik a családi nemes hagyományokat, ott a vallástalanság és a kötelességzegés lesz úrrá. → Mikor túlsúlyba kerül a vallástalanság, akkor elfajulnak a női erkölcsök. → Erkölcstelen nők nem képesek nemes utódokat szülni a méltatlan kapcsolatokból. → Az elsokasodó dicsstelen utódok romlását okozzák úgy a családoknak, mint a rokonvért kiontóknak. → Az ilyen utódok nem tisztelik az ősatyákat. → Az ősatyák és azok hagyományainak nem követése, a családok vesztét okozza. → Elvesztek azok, ahol elhalnak a nemzeti hagyományok.

A családok, a nemzetek keveredtek, szétzilálódtak, oktanul elszaporodtak. Ezért tartják a nagy keleti gondolkodók, hogy a Kuru mezei összecsapással köszöntött be jelen korunk, a nézeteltérések kora.

Azt is feltárták a bölcsek, hogy mi fog következni. Mindez nem babonás jövendölés volt, tekintsük csak át és nézzünk figyelmesen körül ma, ötezer év elteltével.

A jelen kor jellegzetességei:

Az emberek elhagyják a védák, az ősi tudás által javasolt gyakorlatok követését.¹ Általánossá válnak a bonyodalmak, -betegségek, -fáradtság, -hibák, mint pl.: düh, bánat, éhség, félelem.² Eluralkodik a vallástalanság.³ Állandóak lesznek a viszályok, nézeteltérések és a bűn.⁴ A vallási erények közül már csak az igazságosság maradt meg.⁵ Nincs tisztaság, nincs könyörület, nincs vezeklés.⁶ Hanyatlak a világ, romlik az ember, eszményei egyre alantasabbak lesznek.⁷ Az általános erkölcsi romlás mindent romba dönt.⁸ Az emberek rövid életűek.⁹ A lelki megvalósításban lassúak.¹⁰ Az aggodalmak miatt folyton nyugtalanok.¹¹ Általánossá válik az őszintétlenség.¹² Az emberek csak a hírnév kedvéért gyakorolják az adakozást és az áldozatokat.¹³ Az „uralkodók” az „élvezkedők” dolgát végzik.¹⁴ Az „élvezkedők” felvirágoznak.¹⁵ Bűnözők kerülnek az uralkodó körökbe.¹⁶ Egyre több lesz az állati, embertelen, kegyetlen emberi magatartás.¹⁷ A „nyereszkedők” csalnak.¹⁸ A „gondolkodók” koldusbotra jutnak, vagy „nyereszkedőkké” válnak.¹⁹ A nők áruba bocsátják az ölüket.²⁰ Gyereklányok esnek teherbe.²¹ Tizenhat éves fiatal emberek megöszülnek.²² Az öregek továbbra is úgy akarnak élni, mintha fiatalok volnának.²³ A feleségek utcanővé válnak, bár férjük még él.²⁴ Egyre kevesebb lesz az erényes ember.²⁵ Csökken az emberek ízlelő- és szagló képessége.²⁶ Az időjárás szeszélyessé válik.²⁷ Az eső rendszertelenül hull.²⁸ Nagy területek elsivatagosodnak.²⁹ Emberek tömegesen halnak éhen, másutt halomra ölik egymást.³⁰

¹A védákon nyugvó védikus bölcsélet virágos nyelvét ma már nem csak, hogy nem értik, hanem félre értik. Akik ha végeznek is lelki gyakorlatokat, azokat öncélből, eredményvágyból, hit nélkül és tisztátalanul teszik. Az ős jászok nem misztikus gyakorlatokat követtek, hanem birtoklásvágy, eredményvágy nélkül élték pusztai nomád életüket, teljes Isten-tudatban, ráhagyatkozva az elrendezésekre.

² A bonyodalmak töförrása a túlnépesedés! Lehetetlenné vált a szabad-, független-, letelepedés nélküli élet. A megtelepedés és a kis életterekbe való összezsúfolódás következtében, mérhetetlen és kikerülhetetlen a kedvezőtlen kölcsönhatások tömkelege.

A betegségek az ős jászok idejében úgy zajlottak le, mint a természetes állatvilágban. Természetes felgyógyulás, vagy a természetes halál. Ma mérhetetlen anyagi-, tárgyi- és személyi energiát fordítanak a betegségekre! Nem az egészségre, hisz minden az ellen hat.

A fáradtság az ős jászok előtt ismeretlen volt. Mivel eredményvágy nélkül végezték létfenntartásukhoz elengedhetetlenül szükséges tevékenységeket, tökéletes Isten-tudatban, így ami a léthez szükséges volt az adódott. Ami nem adódott, arra nem volt szükség.

A hibák, mint pl.: düh, bánat, éhség, félelem.

A düh kialakulásának folyamata, lásd a Bizalmas tanításban: „ – 69. ha az ember érzékeit - szabadjára engedi - tárgyasult ragaszkodás - elméjét átöleli – 70. ragaszkodás vággyá duzzad - vágyból nő ki indulat - indulatból elmezavar - tiszta látás elmarad –,

A bánat forrása a hamis én-tudat. Ebből ered a téves önazonosság-tudat. Aki a testtel azonosítja magát, az örökösen a test vélt sérelmei felett szomorkodik.

Az éhség a jóllakottság párja. Az anyagi lét természete az örökös változás, így természetellenes az éhség állandósult hiánya, miként éppúgy az állandó jelenléte is. Az ős jászoknak nem volt ellensége az éhség. Annyi táplálék mindig akadt és szervezetükben némi tartalék, hogy a testet és a lélt-t bizton együtt tartsák. Többre nincs is szükség. Tavasztól őszi viszonylag nagy volt a bőség, télen nagy a nélkülözés. A tél; a szellemi elmélyedés és a testi méregtelenítés időszaka. Télen az amúgy is lassú, békés életvitel tovább mérséklődik, egyfajta éber, téli-álmom. Kevés mozgás, lelassult anyagcsere, tisztuló test, tisztuló elme. A mesék, a nagy eszmecserék ideje.

A félelem eredete a hit hiánya és a testi ragaszkodás. Ez egyik sem volt jellemző az ős jászokra.

³ Materializmus = vallástalanság.

⁴ Viszály a kor alapjellegzetessége, mert a téves én-tudat folytán minden ember önös érdekéből közelít meg mindent. Mivel általánossá vált az én-központúság és az „egyszer élünk” tévképzete, ezért állandósultak a nézeteltérések.

Bűn. Legnagyobb bűne a lélt(-ek)nek, hogy az anyagi létbe került(-ek). Így a bűn egy állandósult állapot, de magát a kifejezést minden olyan tévedésre, vétekre, helytelenségekre is alkalmazzák, ami a letelepedett életmóddal, a túlnépesedéssel, a nemes hagyományok elhagyásával függ össze. Gondoljunk bele, mára a Földön az átlagos népsűrűség: 45 fő/km². Félelmetes! Minden hektárra jut 4-5 ember. Ha pedig figyelembe vesszük a sok nem lakott területet, akkor belátható, hogy olyan közelségbe kerültek az emberek, hogy emberi befolyástól mentes lét képtelenség. Ehhez jött az örökös -egyre nagyobb léptékű- helyváltoztatás, az információáradat és a minden emberi léttel átható elektronikus és rádiófrekvenciás szennyezettség/-szmog.

⁵ A vallási erények kiterjesztett értelemben a teljes anyagi létre értelmezettek. Gyakorta mondják: „ – Nincs igazság!” – mert nem a saját elképzelések jutnak érvényre? A visszahatás törvénye alapján minden cselekedet, változtatás az azt követő természetszerű, megfelelő következménnyel jár. Ha nem vagyunk megelégedve a következménnyel, akkor végezzünk alapos önvizsgálatot. Természetesen vallástalanul, eltompított érzékszervekkel, az általánossá vált értelmező- és rendszerező képesség hiánya miatt, csak korlátozott lehet a vizsgálódás köre, így az eredmény sem kecsegtet semmi biztatóval, tehát marad a: „ – Nincs igazság!” jelmondat, bár alaptalanul.

⁶ Tisztaság alatt elsődlegesen szellemi tisztaságot kell érteni. Tiszta elme, Tiszta gondolatok, Tiszta szándék, Tiszta vágyak, Tiszta étel, Tiszta test, Tiszta környezet, Tiszta társaság. Ez az ős jászok esetében mind megvolt.

A valós én-tudatból fakad a birtoklásvágy hiánya, ennek következménye az erőszakmentesség. Az erőszakmentesség természete a könyörület, minden élővel szemben. Nem ellentmondás, hogy az ős jászok, támadóikat egytől, egyig megszabadították testi létüktől. Aki fegyvert fogott ellenük, azok súlyosan vétettek az elrendezések szabályai ellen, csak egy újabb léttel (kaphattak esélyt) teheték jóvá helytelen eszményüket, vágyukat, cselekedetüket.

Ma hiányzik az őszinte megbánás. Az ős jászok egész pusztai életformája, túl a megértett tiszta tudáson, egyfajta vezeklés a korábban élt letelepedett, természet és emberrontó lét felett.

⁷ A világ hanyatlásának a természetszerű elrendezés miatt, a túlszaporodott ember, tudatlan tevékenysége az oka. Az emberi létformán belül, a felvetett csoportok számszerű arányai jól érzékeltetik a romlást. Nézzük az eszmények alakulásának arányait: Tudás 1/1 millió - Hatalom, hírnév 9/1 millió - Birtoklás, vagyon 90/1 millió - Élvezet, kéj 999.900/1 millió! Az ős jászok nem éltek az élvezeteknek, életük szilaj és nomád volt. Birtoklásvágyat nem ismertek. Vagyonuk nem volt. Uralkodni csak önmaguk felett vágytak. Hírnevet szereztek páratlan íjász képességeikkel, bár nem vágytak rá. A tiszta és teljes tudás megismerése és megvalósítása volt legfőbb eszményük.

⁸ A tiszta erkölcs hiánya, az én-központú emberlétből fakad. Ez a hiány neves személyeket dönt bukásba, magasan fejlett kultúrákat, népeket semmisít meg. Lásd: az eltűnt, megsemmisült fejlett civilizációkat.

⁹ A napjainkra ritkán megélt -akár- száz év, csak töredéke a korábbi korokban megélhető matuzsálemi éveknek. Már az ős jászok életkora sem volt magas. Napjainkra a testi ragaszkodás következtében és a technikailag fejlett vidékeken, a mérhetetlen szellemi és fizikai energia orvoslásba fektetése révén -kis létszám számára- emelkedik a várható élettartam, de hasztalan, hisz lelki emelkedés nincs mögötte.

¹⁰ Életről-életre adódik a lehetőség a lelki fejlődésre. Látható, hogy az ötezer évvel ezelőtti néhány milliós földi népességhez mért mai, közel hét milliárd ember nem azt mutatja, hogy tökéletesedne, hisz akkor egyre többen jutnának el a végleges megszabadulás szintjére és csökkenne az emberek száma. Ehelyett robbanás-szerű a szaporodás és sok-sok élet is kevés a felemelkedéshez.

¹¹ Az aggodalmak a testtudatból, a birtoklásvágyból, az uralom- és hatalomvágyból fakadnak. A tévképzetek miatt, a látszólag elért „eredmények” féltése folyton nyugtalanít.

¹² Az önös szándékok miatt, nő a számító magatartás. Az őszinteség nem erény, legtöbbször még önmagunkkal szemben sem gyakoroljuk! Az ős jászok mindig egyenesek voltak. Nem csaltak, hamisan nem szóltak.

¹³ Adni; a szeretet első mozzanata. A sokat emlegetett szeretet három fő részből tevődik össze. Rangsorilag: 1. adni 2. elvárás nélkül 3. megkülönböztetés nélkül. Az ilyen megfontolású szeretet ma nem ismert, ennél fogva nem gyakorolt jelen korunkban. Az ős jászok tudták, hogy minden a MINDEN része, így semmit nem vettek el áldozat nélkül, nem támasztottak senkivel és semmivel szemben elvárásokat és ahol éltek nem tettek megkülönböztetéseket.

Ma bármily áldozatot, bármily adakozást csak úgy tesznek emberek, hogy arról valaki, valakik tudjanak. Ezt úgy értelmezik, magyarázzák, hogy példamutatás, holott hiúság. Megkülönböztetés és elvárás nélkül adni, személyes, benső ügy. Miközben; tárgyasult dolgot az képes adni, aki fölösleggel rendelkezik. Az ős jászok sosem birtokoltak fölösleget, hisz személyes szükségleteiken kívül soha semmilyük nem volt.

¹⁴ Napjainkra akiben ha fel is csillannak az uralkodói személyiségjegyek, mivel test-tudatos, ezért a testi élvezetek megélése, kiélése vezérli. Másfelől, mivel az élvezkedők kerülnek túlsúlyba, ezért az „uralkodó” típusú személyek nem jutnak, nem juthatnak elrendelt helyzetükbe. Ma úgynevezett demokrácia van. Demosz+ráció. Demosz = nép, köznép, ráció = ész, értelem, józan ész. Már önmagában ellentmondás józan

ésről beszélni olyan tömegekkel kapcsolatban, ahol 99,99 %-ig élvezkedőkből épül fel egy-egy társadalom. Belátható, hogy az a nép amely „...fal, dül, rest és henyél, élveteg, mogorva, kapzsi és goromba, szomorú, beteg, reménytelen s csak ostobán beszél, beszél, beszél ...” a személyes élvezeten túl más eszményt, más egyéni-, vagy közösségi mozgatóerőt nem képes megjeleníteni. A kisszámú igaz uralkodó személyiség is alantas tevékenységeket gyakorol. Az ős jászok körében élvezkedő szemléletet, vagy -életet nem lehetett végezni. Ilyen nem volt.

¹⁵ Mára -s már több évezrede- az emberi társadalmak meghatározó hatalmaskodói, az élvezkedők köréből kerül ki. Minden az érzéki élvezetek kiélése és annak kihasználása érdekében történik. Ez a meghatározó eszmény és ennek a gyakorlata folyik. Ilyen körülmények között a szellemi leépülés folytán egyeduralkodóvá vált az „egyszer élünk” gondolat, ami minden vágy ezen életben történő megvalósítására, kiélésére sarkall. Bármi áron.

¹⁶ Ember „alkotta” törvények szerint igazgatják a mai társadalmakat, ezért a valós értékek még jogi szinten sem jelennek meg, nemhogy a hétköznapokban. Mivel nem ismert az Isteni törvény, ezért a bűn uralkodik. A vezető körökbe is csak ilyen személyek juthatnak. „Suba subával, guba gubával.”

¹⁷ A teljes én-központúság érzéketlenné tesz együttérzésre. Elembertelenednek a viszonyok, kapcsolatok. Az általánossá vált hűség következtében, az emberi szervezetek állati szervezetekből és az azok hordozta információkból épülnek fel. Mivel méltatlanok az élvezkedő tömegek előtt álló eszményített személyek, így azok követői minden eszközt, még a legkegyetlenebbeket is felhasználják céljaik elérése, vágyaik kiélése érdekében. Nem csak meghatározóak lesznek az érzéki vágyak, hanem azok el is ferdülnek. Kéjes élvezetté vált mások fizikális sanyargatása, megsemmisítése.

¹⁸ Egykor a nyereszkeskedők képességeiket használva, az élvezkedők mozgatása révén segítették azok és önmaguk létét. Mára csak a legkisebb befektetés és a legnagyobb haszon érdeklí őket, bármily tisztességtelenségek és hamisságok árán is. Az ős jászok között az élvezkedőkhöz hasonlóan a nyereszkeskedők sem tudtak létezni, hisz sem anyagi gyarapodásnak, sem a szükségleteken felüli birtoklásnak nem volt értelme. Számukra értelmezhetetlen volt a hazugság, a csalás, a lopás, a haszon, a nyereség, stb. S mindez nem erkölcsi kérdés, hanem elemi lét-kérdés volt. A ma általános tisztességtelen magatartás(-ok) hiánya nem eszmény volt, hanem a jász ember elemi ismérve. Jászok közé ezért nem keveredett, nem keveredhetett más fajta. Aki hazug; nem jász. Aki csal; nem jász. Aki lop; nem jász. És így tovább.

¹⁹ Az igaz gondolkodók csak rejtőzködve, vagy elmegyógyintézetek falai közt képesek élni. Tudásukra senki nem tart igényt, sőt... A hajlékonyabb gerincűek nyereszkeskedőkkel válnak, önmagukat áltatva: „ -Nincs más lehetőség” (?) Kufár szellem uralma alá kerülnek. A hit jegyében gazdasági vállalkozásokat hoznak létre és tartanak fenn nyereségesen. Vagyont képeznek és halmoznak fel, majd az anyagi hatalom révén fokozzák nyereszkeskedő tevékenységüket.

²⁰ A bármily ősinek vélt „mesterség” az ős jászok körében ismeretlen, mi több elképzelhetetlen volt. Az ő gondolatosságukkal, eszményeikkel épp oly felfoghatatlan volt az úgynevezett paráználkodás is, mint a lopás, a csalás, a hazugság és így tovább.

²¹ A mai gyereklányok előbb érnek biológiailag, mint szellemileg. Az ős jász családokban feszes születésszabályozás volt. Nem engedték meg a túlnépesedést. Egy férfi/női kapcsolatban -ami mindig egy életre szült- legfeljebb két utód volt. Ennek a (legfeljebb) két utódnak szellemileg is és fizikálisan is életképesnek kellett lennie, őket érett anyáknak kellett a világra hoznia. A leány gyermekek nagy gondosság alatt, apjuk védelme alatt nőttek fel. Éppoly becsben álltak, mint a fiúk, csak más módon. Míg a fiúk a férfi életre készültek, addig a lányok az anyaságra, a családi életre.

²² A hiteles atyai példák hiányában, az ifjak megzavarodottak. Már fiatalon nemes eszmény- és értéknélküliek. Zavarodottságukban az állandó feszültségbe beleőszülnek, ami egykoron csak az aggyasztánok jellemzője volt.

²³ Tiszta tudás hiányában, a gyermekek felnőtté válása után a szülők nem a szellemi épülés felé fordulnak, hanem gyermeki hóbortokat követve ragaszkodnak a megszokott, számukra már természetellenes életvitelhez.

²⁴ A nőkben olyan erősek az anyagi vágyak, hogy bármi áron törekszenek azok tárgyiasult megtestesítőinek elérésére. Ha kell testük áruba bocsátásától sem riadnak vissza ékesebb dolgok megszerzéséért, jobb munkahelyi viszonyok, lehetőségek eléréseért. Vannak körök, ahol a teljes elnyomorodás viszi a nőket családfenntartói prostitúcióba. És vannak férjek, akik oly alantasak, hogy hitvesüket bocsátják áruba a „könnyebb” életért.

²⁵ Mivel az „erény” szó mára értékvesztett, zavarodott világunkban szinte értelmezhetetlen, így az ilyen emberek száma is csekély.

²⁶ Lásd ízfokozók térhódítása. Az ős jászok külön éreztek minden ízt és minden szagot. Mára a túlzott iparosított bevitel (étel, ital, illat, szag, stb.) tönkre tette ízlelő és szagló érzékszerveinket, már az elme is csak ártalmas szintig felfokozott mérték esetén ha képes elégedettség-jelzést adni.

²⁷ Napjainkra földi méretet öltött az időjárás jelenségek szélsőségsége, szeszélyessége.

²⁸ A szeszélyes időjárás jelenségek egyik legsúlyosabb következménye a csapadékeloszlás szélsőségsége. Kegyetlen aszályok, ugyanakkor rövid idő alatt lehulló több hónapos csapadékmennyiség, mérhetetlen természeti és anyagi károkat előidézve. (Kövessük csak figyelemmel a világ meteorológia jelentéseit!!!)

²⁹ Egykor, az ős jászok életében pl.: a Turán síkság gazdag rét-legelő vidék volt, ma szinte az egész térség sivatag.

³⁰ Figyeljük csak a világ híreit! Mit látunk, hallunk és olvasunk?

(Hosszan és igen bőségesen lehetne valamennyi jelenséget kifejteni, kimutathatóan igazolni, de ettől mondandónk lényegéhez nem kerülnénk közelebb. Aki számára e néhány gondolatból nem válik világossá, hogy milyen korba jutottunk, milyen korban élünk, annak könyvtárnyi irodalom is felesleges.)

A kor jellemző hatásai mégsem végzetesek, ugyanis a nehézségeket ellensúlyozza az Isteni kegyelem, miszerint; a nyomorult körülmények között, egyszerűbb és hathatósabb a tökéletesedés útja. Tartózkodás a kedvezőtlen dolgoktól (gondolatok, tanítások, hely, helyzet, körülmény, társaság, élelem, tevékenység, stb.), valamint felkutatása és követése/gyakorlása a kedvezőknek.

A legkedvezőbb ajánlott önmegvalósítási módszer jelen korunkban; az Úr szent neveinek mormolása/zengése/vibrálása/ismétlése. Ez a hanghullámzás, a legnagyobb-, legszentebb- és leghatásosabb hangsor, amely Csétanyja (XVI.-XVII. szd.-i indiai szent gondolkodó-költő) előtt így hangzott:

Hari Ráma, Hari Ráma – Ráma Ráma, Hari Hari – Hari Krisna, Hari Krisna – Krisna Krisna, Hari Hari. Ezt ismételték (vibráltak, mormolták, zummogták) naphosszat sokan az ős jászok közül is, pusztai nomád életük során, ami aztán a Bizalmas Tanítás elterjedését követően Hari Rám Hari Rám - Rám Rám Hari Hari változatra rövidült.

Az ősi hangsor a Legfelsőbb végtelen sok neve közül a legmagasztosabbakat, legbecsesebbeket vette sorra; Hari – Ráma – Krisna.

Hari = a Legfelsőbb, az Istenség Mindenható Személyisége. Ő irányítja az összes fizikális mozgást. A hívek szívének elrablója.

Ráma = a Legfelsőbb Isten, aki maga az Úr. Az eszményi hős. Az ember értelmi oldala, a férfi jelleg megszemélyesítője.

Krisna = a mindenkit vonzó. Az érzelmi, szívbéli jelleg.

Mivel ez az ősi hangsor úgynevezett védai mantra, melyhez az egyszerű emberek nem juthattak hozzá, ezért Csétanyja az isz. XVI. században e képen fordította meg: Hare-Krisna, Hare-Krisna, Krisna-Krisna, Hare-Hare, Hare-Ráma, Hare-Ráma, Ráma-Ráma, Hare-Hare. Meghagyta elől a Hari nevet (Hari a férfi – Nap jelleg, ♂, a felfelé, a felszabadulás felé törekvő, Hará a női – Hold jelleg, ♀, a Földhöz-, az anyagi léthez kötő. Mivel legáltalánosabban Hare a kiejtés- és írásmódja, így magába foglalja a Legfelsőbbön túlmenően a két nem jelentéstartalmát is, ami az anyagi megnyilvánulás alapja, a kettősség – egy időben ez is, az is) de az értelmi oldal jellegét hordozó Ráma név, az érzelmi jelleg mögé került. Belátta, hogy napjainkra oktalanság az értelemre hagyatkozni. De az ős jászok nem az isz. XVI. szd.-ban éltek, hanem az ie. I-III. évezredben! És nem túlnépesedett, letelepült életet éltek, hanem pusztai nomádok voltak, akik testben és lélekben egyek voltak a természeti elrendezésekkel. Birtokosai/gyakorlói voltak a tiszta ős tudásnak. A XVI.

századra a Kárpát medencében megmaradt jászok már elvesztették ősi hitüket, elhagyták nyelvüket, a nagy hanghullámzást is elfelejtették rég. Vérségileg is beolvadtak a magyarságba. A török dúlás után, talán ezerre ha tehető a -már addigra is vérkeveredett- jászok lélekszáma. Így nyilvánvaló, hogy az ősi jász-ságot nem vérségileg, nem genetikailag kell keresni. A szellem, a létező tiszta ősi tudás az, ami a jász mindennapok megőrzője és nemes továbbvivője lehet. Ha beolvadva is, de föl sosem oldódva.

Van még egy hangpár, ami kísérte az ősi jászokat, ez pedig az OM. (képileg : \textcircled{M}) A teremtő ige. Az anyagi megnyilvánulást fölélesztő hanghullám. Az „O” az egyetlen, lenyugodott arccal és nyugvó nyelvvel, kerek szájnnyílással képzett hang; o, a kerek egész, a mindenség. Az „M” az egyetlen, artikuláció nélkül, zárt ajkakkal képzett, orron folyamatosan kijutó levegő rezgése; az anyagi világ alap sajátossága, a ~, az örök változás/ váltakozás/ rezgés/ hullám.

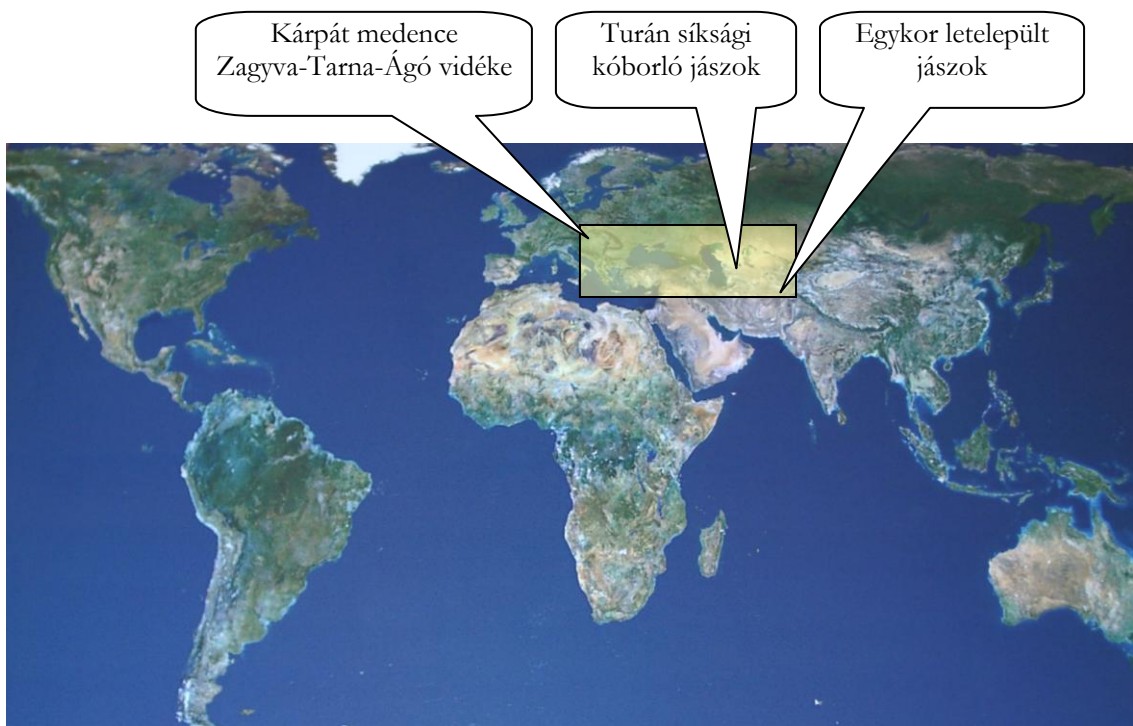
Ezek a hangok, hangsorok melyek kísérték az ősi jászokat vándorlásaik során, mert tudták, hogy a képi világ csak délibáb.

Ősi játék volt, mikor a rekkenő pusztai nyárban, a látóhatáron rezgett a délibáb, a szülők nyughatatlan gyermekeiket nekieresztették a pusztának:

- Fussatok, míg meg nem fogjátok azt a csodát! - és a gyermekek rohantak, rohantak feszülésig. Mikor esteledve, kimerülten visszabandukoltak a szekértáborhoz, meleg szülői szavak fogadták őket:

- Látjátok? Mily csalfaság ez a huncut világ! - Létükben, mindennapjaikban ott volt a bölcsesség és az örök derű.

Borzák Balarám Béla

Mai földi világunk azon szélességi sávval, amelyben jászok éltek.